

Универзитет у Нишу
ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ
Бр. 01-2339/1
15/07/2026. године

На основу члана 36. Правилника о мастер академским студијама права Служба за наставу и студентска питања даје следеће

О Б А В Е Ш Т Е Њ Е

1. Обавештава се јавност да су завршни мастер рад и Извештај Комисије за оцену и одбрану мастер рада под називом „Злостављање и занемаривање деце као облик криминалитета насиља“ кандидата Петровић Кристине, број досјеа M016/23-O, студента мастер академских студија права на Правном факултету у Нишу, примљени дана 15/07/2026. године и да се налазе у Библиотеци и на сајту Факултета.
2. Извештај и мастер рад доступни су, у року од 5 (пет) дана од дана истицања овог обавештења на огласну таблу Факултета, заинтересованим лицима у времену од 08,00 до 15,00 сати сваког радног дана.
3. Извештај Комисије за оцену и одбрану мастер рада су саставни део овог обавештења.
4. Ово обавештење истаћи на сајт и доставити Библиотеци.

СЛУЖБА ЗА НАСТАВУ И
СТУДЕНТСКА ПИТАЊА

ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ	
ПРИМЉЕНО:	15.07.26
Орг. јед.	2339
Година	
Месец	
Дан	

УНИВЕРЗИТЕТ У НИШУ
ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ
Служба за наставу и студентска питања

На седници Катедре за кривичноправне науке одржане 13. 07. 2026. године начињен је Предлог заведен под бр. 01-2288, па је на основу члана 34. и 35. Правилника о мастер академским студијама права и чл. 38. Статута Правног факултета Универзитета у Нишу Декан Одлуком бр. 01-2310 од 14. 07. 2026. године образовао Комисију за писање извештаја за оцену и јавну одбрану завршног рада под називом: „Злостављање и занемаривање деце као облик криминалитета насиља“ кандидаткиње Петровић Кристине, студенткиње мастер академских студија права (број досијеа M016/23-O), у саставу: др Дарко Димовски, редовни професор Правног факултета у Нишу, председник Комисије, др Миомира Костић, редовни професор Правног факултета у Нишу, ментор, члан, и, др Душица Миладиновић-Стефановић, редовни професор Правног факултета у Нишу, члан. Комисија за писање извештаја за оцену и јавну одбрану завршног рада, после детаљног прегледа завршног рада, Служби за наставу и студентска питања доставља

ИЗВЕШТАЈ

Мастер рад под називом: „Злостављање и занемаривање деце као облик криминалитета насиља“ кандидаткиње Петровић Кристине, студенткиње мастер академских студија права (број досијеа M016/23-O), написан је на 114 страница компјутерски обрађеног текста са проредом. Кандидаткиња је цитирање вршила у АРА систему и у 15 фуснота, које садрже нормативне изворе. Литерарну основу рада чини 68 библиографских јединица, од тога: 44 научних и стручних радова на српском и сродном језику и 9 библиографских јединица на страном језику. Такође, у раду је коришћено 15 правних извора (законски текстови, подзаконски акти, конвенције).

У структуралном погледу, рад се састоји од 5 тематски повезаних целина, а уз то и: Увод, Закључак, Литература, Сажетак, Summary, Биографија студента. Текстуални део рада чини:

1. ПОЈМОВНО ОДРЕЂЕЊЕ ЗЛОСТАВЉАЊА И ЗАНЕМАРИВАЊА ДЕЦЕ;

1.1. Дефинисање основних појмова; 1.1.1. Појам злостављања, односно злоупотребе деце; 1.1.2. Појам занемаривања деце; 1.1.3. Разграничење злостављања и занемаривања деце; 1.2. Облици злостављања и занемаривања деце; 1.2.1. Физичко злостављање; 1.2.2. Емоционално, односно психичко злостављање; 1.2.3. Сексуално злостављање; 1.2.4. Физичко и емоционално занемаривање; 1.2.5. Минхаузенов синдром преко пуномоћника, Munchausen by proxy; 1.3. Злостављање и занемаривање деце као облик криминалитета насиља; 1.3.1. Појам и карактеристике криминалитета насиља; 1.3.2. Специфичности насиља над децом у односу на друге облике насиља;

2. КРИМИНОЛОШКИ И ВИКТИМОЛОШКИ АСПЕКТИ ЗЛОСТАВЉАЊА И ЗАНЕМАРИВАЊА ДЕЦЕ; 2.1. Етиологија злостављања и занемаривања деце; 2.1.1. Фактори на страни учиниоца; 2.1.2. Породични фактори; 2.1.3. Друштвени и културолошки фактори; 2.2. Виктимолошка анализа; 2.2.1. Дете као посебно рањива жртва;

2.2.2. Краткорочне и дугорочне последице злостављања и занемаривања; 2.2.3. Проблем „тамне бројке“ криминалитета; 2.2.3. Секундарна виктимизација деце; 2.3.1. Улога институција у секундарној виктимизацији; 2.3.2. Улога медија у секундарној виктимизацији;

3. МЕЂУНАРОДНИ И УПОРЕДНОПРАВНИ ОКВИР ЗАШТИТЕ ДЕЦЕ ОД НАСИЉА; 3.1. Универзални међународни инструменти; 3.1.1. Конвенција Уједињених нација о правима детета са Опционим протоколима; 3.1.2. Стандарди Уједињених нација у области превенције криминалитета и кривичног правосуђа; 3.2. Европски правни оквир; 3.2.1. Европска конвенција о људским правима и пракса Европског суда за људска права; 3.2.2. Ланзароте конвенција; 3.2.3. Истанбулска конвенција; 3.3. Упоредноправна решења у заштити деце од злостављања и занемаривања; 3.3.1. Скандинавски модел заштите деце; 3.3.2. Англосаксонски модел заштите деце;

4. ПРАВНИ ОКВИР ЗАШТИТЕ ДЕЦЕ У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ; 4.1. Кривичноправна заштита деце; 4.1.1. Релевантна кривична дела у Кривичном закону Републике Србије; 4.1.2. Кривичнопроцесни положај детета као жртве; 4.1.3. Посебна правила саслушања детета и статус посебно осетљивог сведока; 4.2. Породичноправна заштита деце; 4.2.1. Мере заштите од насиља у породици према Породичном закону; 4.2.2. Лишење родитељског права и мере надзора над вршењем родитељског права; 4.3. Социјалноправна заштита и превенција; 4.3.1. Улога центара за социјални рад; 4.3.2. Примена Закона о спречавању насиља у породици у случајевима када су деца жртве или сведоци насиља;

5. РЕАКЦИЈА ДРУШТВА И ИНСТИТУЦИЈА У ПРАКСИ; 5.1. Изазови у откривању, пријављивању и доказивању злостављања и занемаривања деце; 5.1.1. Улога полиције и јавног тужилаштва; 5.1.2. Улога здравственог и образовног система у препознавању злостављања и занемаривања; 5.2. Мултисекторска сарадња у заштити деце; 5.2.1. Општи и посебни протоколи о поступању у случајевима насиља над децом; 5.2.2. Конференција случаја као модел институционалне сарадње; 5.3. Критички осврт на досадашња истраживања и институционалну праксу; 5.3.1. Ограничења досадашњих истраживања; 5.3.2. Практични проблеми у откривању, доказивању и квалификацији дела; 5.3.3. Критички осврт на казнену и заштитну реакцију система; 5.4. Статистички показатељи злостављања и занемаривања деце у 2024. и 2025. години;

У Уводу (стр. 5-8) је изложен предмет мастер рада, са освртом на појмове који су нужно повезани са предметом – појам злостављања деце, положај детета у породици и друштву, циљеви мастер рада, метод и хипотезе. Укратко су објашњени поједини делови мастер рада. Основни циљ рада јесте да се, на основу теоријске анализе, нормативног оквира, досадашњих истраживања и доступних статистичких показатеља, утврди у којој мери је злостављање и занемаривање деце препознато као облик криминалитета насиља и колико постојећи систем заштите може да одговори на потребе детета као посебно рањиве жртве. Посебни циљеви рада односе се на дефинисање и разграничење појмова злостављања и занемаривања, анализу њихових основних облика, испитивање криминолошких и виктимолошких аспеката, сагледавање међународног и домаћег правног оквира, као и на критичко преиспитивање институционалне праксе. У том смислу, посебан значај има анализа доступних статистичких показатеља за 2024. и 2025. годину, јер они омогућавају да се проблем не посматра само на теоријском нивоу, већ и кроз евидентиране податке о поступању институција.

У првом делу мастер рада, под називом: **ПОЈМОВНО ОДРЕЂЕЊЕ ЗЛОСТАВЉАЊА И ЗАНЕМАРИВАЊА ДЕЦЕ** (стр. 9-31), кандидаткиња је своју пажњу усмерила на појмовно одређење злостављања и занемаривања деце, њихови облици и однос према криминалитету насиља.

У другом делу мастер рада под називом: **КРИМИНОЛОШКИ И ВИКТИМОЛОШКИ АСПЕКТИ ЗЛОСТАВЉАЊА И ЗАНЕМАРИВАЊА ДЕЦЕ** (стр. 32-49) пажња је посвећена криминолошким и виктимолошким аспектима злостављања деце, уз анализу узрока, положаја детета као жртве, последица и проблема „тамне бројке“.

У трећем делу мастер рада (стр. 50-65) под називом: **МЕЂУНАРОДНИ И УПОРЕДНОПРАВНИ ОКВИР ЗАШТИТЕ ДЕЦЕ ОД НАСИЉА** обухвата међународни и упоредноправни оквир заштите деце од насиља,

У четвртм делу мастер рада под називом: **ПРАВНИ ОКВИР ЗАШТИТЕ ДЕЦЕ У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ** (стр. 66-81) анализиран је правни оквир заштите деце у Републици Србији.

У петим делу под називом **РЕАКЦИЈА ДРУШТВА И ИНСТИТУЦИЈА У ПРАКСИ** (стр. 82-99) посвећена је пажња реакцији друштва и институција у пракси, мултисекторску сарадњу, критички осврт на досадашња истраживања и институционалну праксу, као и на статистичке показатеље за 2024. и 2025. годину.

У **Закључку** (стр. 100-105) сумирани су основни резултати рада, проверавају постављене хипотезе и указује на потребу даљег унапређења система заштите деце.

Закључак и предлог

После детаљног разматрања мастер рада „Злостављање и занемаривање деце као облик криминалитета насиља“ кандидаткиње Петровић Кристине, студенткиње мастер академских студија права (број досијеа М016/23-О), можемо закључити да је пред кандидаткињом био захтеван задатак. Требало је, наиме, проучити домаћу и инострану литературу из криминолошке, виктимолошке и кривичноправне области, које је као теоријско истраживање приказано кроз призму мултидисциплинарности. Ова тема до сада јесте била предмет различитих приступа у истраживањима, нажалост увек актуелним у свакодневном понашању људи према најмлађим члановима породице и друштва у целини.

После анализе завршног рада под називом „Злостављање и занемаривање деце као облик криминалитета насиља“ кандидаткиње Петровић Кристине, студенткиње мастер академских студија права (број досијеа М016/23-О), Комисија за писање извештаја за оцену и јавну одбрану завршног рада износи став да се кандидаткиња, на самом почетку свог истраживања, нашла пред изазовом обраде једне изузетно опасне и негативне друштвене појаве, виктимизације деце. Ослањајући се на референтну кривичноправну, криминолошку, и другу правну литературу, кандидаткиња је проникла у суштину ове појаве. Најважнији делови рада јесу они који обједињују приказе облика злостављања деце, веома обимну и свеобухватну природу међународних и домаћих прописа којима би се деца штитила, начин примене тих прописа, тамну бројку и начине реаговања органа формалне друштвене контроле на ту појаву.

Значај мастер рада, као и теоријско истраживање које је спроведено у сврху израде мастер рада, огледа се пре свега у томе да виктимизација деце треба да буде непрекидни предмет пажње стручњака, али и лаика, особа које уживају поверење деце у њиховом одрастању и васпитанњу. Улога социјалне едукације, упорност мас медија у едукацији становништва, васпитни задаци у породици и сл. морају достићи ниво промене система размишљања становништва, до достизања свести о томе да је крајња обазривост у поступању, а не само у поштовању прописа нешто што се подразумева у односу према најрањивијој категорији становништва – деци.

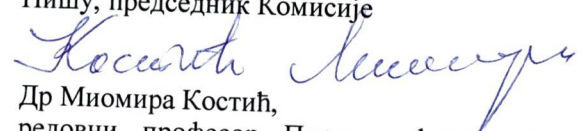
Стога, Комисија закључује да мастер рад „Злостављање и занемаривање деце као облик криминалитета насиља“ кандидаткиње Петровић Кристине, студенткиње мастер академских студија права (број досијеа М016/23-О), представља резултат самосталног и називом оригиналног научног рада из области криминологије и криминалитет насиља.

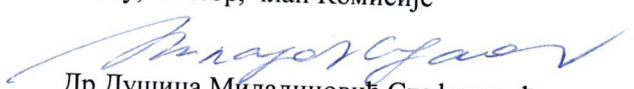
Кандидаткиња је у раду систематизовала и анализирала постојећу научну и стручну литературу и позитивноправне прописе и својим радом дао одређени допринос науци криминологије. Пошто су испуњени услови предвиђени у члану 36. Правилника о мастер академским студијама права на Правном факултету Универзитета у Нишу, Комисија сматра да је мастер рад: „Злостављање и занемаривање деце као облик криминалитета насиља“ кандидаткиње Петровић Кристине, студенткиње мастер академских студија права (број досијеа М016/23-О), подобан за јавну одбрану, па предлаже Катедри за кривичноправне науке Правног факултета Универзитета у Нишу да усвоји Извештај о оцени мастер рада и његовој подобности за јавну одбрану.

У Нишу, 15. 07. 2026. године

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

Др Дарко Димовски,
редовни професор Правног факултета у
Нишу, председник Комисије

Др Миомира Костић,
редовни професор Правног факултета у
Нишу, ментор, члан Комисије

Др Душица Миладиновић Стефановић,
редовни професор Правног факултета у
Нишу, члан